

Feltárási jelentés

**26. sz. főút négy nyomúsítása, 9+600 és 12+000 km szelvények között
Sajószentpéter és Sajóecseg között, a vasúti őrháztól északra lelőhely,
illetve Sajószentpéter, 26. sz. főút, 2. lelőhely
Megelőző feltárás, 2008**

A feltárást 2008-04-28 és 2008-07-11 között végeztük a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat megbízásából. Az utolsó ásatási szakaszban, a 2. lelőhely objektumainak feltárása során bebizonyosodott a két lelőhely összetartozása. A két terület a Sajószentpéter és Sajóecseg között húzódó, mintegy 2,5 km-es dombvonulaton helyezkedik el, melyen a különböző régészeti korokból származó vízparti települések egymást bolygatva, szinte folyamatosan helyezkednek el. (Ebbe a sorba illeszkedik a dr. Koós Judit által 2001-ben feltárt Sajószentpéter-Kövecses lelőhely is.)

Az ásatás során 22.966 m² felületet nyitottunk meg, melyen 483 stratigráfiai egységet (régészeti jelenséget) találtunk. A települési nyomok a középső neolitikumból (AVK 1/2 fázis, illetve bükki kultúra), a késő bronzkorból, a vaskorból (szkíta kor?), valamint a császárkorból (3. századi germán település) származnak – hulladékkal, omladékokkal feltöltött gödrök, gödörkomplexumok, oszlophelyek, földbe mélyített házak, természetes betöltődésű, szabálytalan gödrök.

A feltárási terület É-i széléhez közel a lelőhely dombja meredeken lejt. Lábánál egykori folyó feltöltődött medrét találtuk, melyet csak a leendő körforgalom területén bontottunk meg nagyobb felületen. Ez utóbbi részen a mederiszap felső rétegében Bacskai István fémkereső műszerrel nagy mennyiségű 16–17. századi ezüst-, bronz-, illetve vastárgyat talált. Ez alapján feltételezzük, hogy egykor is itt vezetett Sajószentpéterre (Sajószentpéterről) az út, a vízfolyáson pedig átkelő lehetett, ahonnan a kisebb tárgyak (köztük sok lópatkó) a vízbe eshettek.

A lelőhely áradások által többször elöntött területen helyezkedik el, amit főleg a dombvonulat D-i lejtőjén, illetve lábánál felhalmozódott, az objektumokat is gyakorta beborító iszap bizonyít.